

der kan føre til nærliggende risiko for andre trafikanter, når risikoen har stået eller måttet stå føreren klart. I den forslåede formulering ligger endvidere, at de følger, som kørslen har haft i form af personskade eller materiel skade, ikke kan tillægges betydning. Om kørslen resulterer i sådanne skader, vil ofte bero på tilfældige omstændigheder, som ikke har nogen virkelig sammenhæng med kørselens karakter. For så vidt angår personskade er forslaget på dette punkt næppe ganske overensstemmende med de hidtil anlagte synspunkter, idet man efter gældende praksis også i relation til frakendelsesspørgsmålet har lagt vægt på, om der er sket personskade af et sådant omfang, at der har været grundlag for at dømme for uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241 eller uagtsom legemsbeskadigelse efter straffelovens § 249. Man har imidlertid ikke fundet, at de hensyn til skadelidtes og omgivelsernes reaktion, som må antages at ligge bag denne praksis, bør tillægges afgørende betydning for valget mellem betinget og ubetinget frakendelse.«

Folketingets Retsudvalg tilsluttede sig disse synspunkter med følgende bemærkninger (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg B, spalte 966-967):

»Hvad angår grænsen mellem de betingede og ubetingede tilfælde af frakendelse efter det nye system, kan udvalget med hensyn til karakteriseringen af begrebet 'på særlig hensynsløs måde' tilslutte sig de eksempler på en sådan kørsel, der er anført i lovforslagets bemærkninger, herunder at der kan blive tale om ubetinget frakendelse ikke blot ved egentlig hasarderet kørsel, men også når en hård og pågående kørsel tillige er farlig for andre og føreren må have været klar over dette. F.eks. må den, der kører med betydelig hastighed og gentagne gange negligerer vejkrud og fodgængere i fodgængerovergange, eller som i tæt trafik gentagne gange overskrider fuldt optrukne spærrelinier, således at der herved opstår farlige situationer, som regel siges at have kørt på særlig hensynsløs måde. Det samme gælder som anført i lovforslagets bemærkninger den, der anvender et køretøj uden eller med meget betydelig nedsat bremse- eller styreevne eller andre mangler, der kan føre til nærliggende risiko for andre trafikanter, når risikoen har stået eller måttet stå føreren klart.«

Det er således karakteristisk for den særligt hensynsløse kørsel, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed

Bestemmelserne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, om frakendelse finder – i modsætning til strafbestemmelsen i færdselslovens § 118, stk. 6 – anvendelse også i tilfælde, hvor der samtidig

sker domfældelse for overtrædelse af straffelovens §§ 241, 249 eller 252.

Ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven (Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser m.v.) er § 126 ændret, således at § 126, stk. 2, er blevet til stk. 4. Denne ændring, der er en følge af klippekortsordningen, er endnu ikke trådt i kraft.

Justitsministeren har den 23. februar 2005 fremsat forslag nr. L 7 til lov om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag nr. L 148, der blev fremsat den 15. december 2004, jf. Folketingstidende 2004-05, 1. samling, side 4301, og som bortfaldt som følge af afholdelse af folketingsvalg. Med forslaget ændres § 126, stk. 1, nr. 1, til § 125, stk. 1, nr. 1, og § 126, stk. 2, nr. 1, bliver § 126, stk. 1, nr. 3.

3. Retspraksis

3.1. Rigsadvokatens redegørelse af 20. januar 2004

Under behandlingen af lovforslag nr. L 118 af 26. februar 2002 tilkendegav justitsministeren, at Justitsministeriet ville anmode Rigsadvokaten om nøje at følge retspraksis med henblik på at kunne belyse udviklingen i strafniveauefter lovens ikrafttræden. Der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 15. maj 2002 af spørgsmål nr. 16 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel mv.) (L 118 – bilag 14).

Justitsministeriet anmodede efter lovens vedtagelse i 2002 Rigsadvokaten om nøje at følge retspraksis med henblik på at kunne belyse udviklingen i strafniveauefter lovens ikrafttræden.

Den 20. januar 2004 afleverede Rigsadvokaten 6 redegørelser til Justitsministeriet om udviklingen i strafniveauefter ikrafttræden af lov nr. 380 af 6. juni 2002. Rigsadvokatens redegørelser er sammen med Justitsministeriets notits om udviklingen i strafniveauefter straffeskærpelsesloven og justitsministerens pressemeddelelse »Strafskærpelser virker« sendt til Folketingets Retsudvalg den 26. februar 2004 (Alm. del – bilag 537).

Rigsadvokatens redegørelse af 20. januar 2004 om straffene i sager om uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse